

מ"ת 2253/11/17 - אלכסנדר יקימוביץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 2253-11-17 מדינת ישראל נ' יקימוביץ' (עציר)
תיק חיצוני: 488151/2017

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש אלכסנדר יקימוביץ' (עציר)
באמצעות עו"ד באדר כמיל
נגד מדינת ישראל
משיבה
באמצעות עו"ד אורית מנדלוביץ'

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש בתנאים מגבילים, כך שיתאפשר למבקש לצאת לעבודה.

בתיק זה הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים בגין עבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה (בלתי מורשה) ונהיגה במהירות העולה על המותר ונהיגת רכב ללא ביטוח.

התמצית העובדתית היא כי ביום 4.11.17 בשעה 10:52, נהג המבקש ברכב בפרטי מסוג פיג'ו, מ.ר. 3480057, בכביש 4, מכיוון צפון לדרום. בקטע כביש בו נסע המבקש, הוצב תמרור 426, כשהמהירות המותרת היא 60 קמ"ש, והמבקש נהג במהירות של 82 קמ"ש.

המבקש לא הוציא רשיון נהיגה מעולם, ועברו התעבורתי כולל 5 הרשעות קודמות, לרבות, נהיגה כשרישיון הרכב פקע מעל 6 חודשים, בגינה הורשע בבית משפט לתעבורה ביום 1.5.16, ועצירת רכב במקום המיועד לנכה ואיסור שימוש ברכב שאינו תקין.

בנוסף, כנגד המבקש הוגש כתב אישום לבית משפט לתעבורה בבאר שבע, לאחר שבחודש יוני 2017 נהג ללא רשיון, בהיותו שיכור, ואף התנגש במעקה בטיחות. הליך זה עדיין תלוי ועומד נגד המבקש.

למבקש עבר פלילי הכולל 12 הרשעות קודמות, ביניהן, גניבה, תקיפה כדי לגנוב, בגינם נדון למאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים. בנוסף הורשע המבקש בהחזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית. כן הורשע בעבירות של גניבה, התפרצות למגורים, והונאה בכרטיס חיוב, בגין נדון למאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים.

ביום 12.11.17 הורה בית המשפט כי המבקש ישוחרר למעצר בית מלא, בפיקוח אשתו, הגב' יקימוביץ', אביו, מר איגור קאן, ודודו, מר ולדימיר פולקיש.

המשיבה הגישה ערר על ההחלטה וביקשה להורות על מעצר המבקש ולבטל את שחרורו בתנאים. כב' השופט יחיאל ליפשיץ, הורה ביום 13.11.17, על דחיית הערר בקובעו כי אין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא, תוך שציין כי היה על בית משפט קמא להתייחס לתיק התלוי ועומד כנגד המבקש, והגם שמצד המשיבה היה מקום להתייחסות מעמיקה יותר לעברו הפלילי של המשיב. עם זאת, ציין, נתונים אלה אינם שוללים הסתפקות בחלופה, בכפוף לכך שעסקינן בחלופה ראויה.

ביום 28.3.18 הגיש ב"כ המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר, כך שיתאפשר למבקש לצאת לעבוד, מהנימוקים הבאים:

1. המבקש היה עצור תקופה של 13 ימים מאחורי סורג ובריא, וכן מזה כ - 4 חודשים נתון במעצר בית מלא.
 2. בתיק העיקרי - פל"א 2250-11-17 - הודה המבקש ביום 4.12.17 ובית המשפט הורה על קבלת תסקיר בעניינו וקבע טיעונים לעונש ליום 6.5.18.
 3. המבקש הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר.
 4. המבקש לא הפר את תנאי מעצר הבית.
 5. אשתו של המבקש, המפקחת על מעצרו, בהריון, לאחר טיפולי פוריות, ונבצר ממנה לעבוד כעת. נוכח המועד הרחוק שנקבע לניהול משפטו, התבקש בית המשפט לאפשר למבקש לפרנס את משפחתו.
- כן נטען כי נקבע בפסיקה כי התארכות הליכים היא בגדר נסיבה המצדיקה עיון חוזר בתנאי שחרור של עצור, המצוי במעצר בית.
- המדינה התנגדה לבקשה. לשיטתה, מדובר בנהג אשר לא הוציא רישיון מעולם, אך נתפס נוהג מספר פעמים, אף כשהוא שיכור. המסוכנות הנשקפת מהמבקש גבוהה, והיה מקום לעוצרו מאחורי סורג ובריא מלכתחילה, ואך בשל טעות לא הוצג עברו הפלילי של המבקש לעיון בית משפט קמא ובית המשפט המחוזי. מעברו הפלילי עולה כי לחובתו 12 הרשעות קודמות, ביניהם תיקים רבים שצורפו, המבקש ריצה עונשי מאסר לתקופות ארוכות של 15 חודשים, ו - 24 חודשים ולחובתו עבירות פליליות חמורות, הקשורות לסמים, ועבירות נוספות. כן נטען כי לא חל כל שינוי בנסיבות, המצדיק קבלת הבקשה. העובדה שהמבקש הודה בתיק העיקרי והתיק נדחה לתסקיר, אין בה כדי להצביע על העדר מסוכנות. ההיפך הוא הנכון - המבקש הורשע בגין עבירות חמורות.

ב"כ המבקש טען מנגד כי גיליון הרשעותיו של המבקש הובא בפני בית המשפט המחוזי וחרף זאת בית המשפט הותיר את החלטת בית משפט קמא על כנה. לעניין הרשעותיו הקודמות, צוין כי המבקש עבר תכנית גמילה, ביצע בדיקת שתן ונמצא נקי.

נטען כי אביו, המפקח עליו, הגיש תכנית עבודה, לפיה, המבקש יעבוד אצלו, וימשיך באופן זה להיות בפיקוחו ולצורך כך העיד ב"כ המבקש את האב. כן צוין כי אביו מתקשה להמשיך בעבודתו, נוכח היותו מפקח.

דין והחלטה

המסגרת המשפטית

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, יעשה רק אם **"נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

בבוא בית המשפט לדון בבקשה לעיון חוזר, אין הוא דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, אלא בוחן אם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר,

אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין אינטרס המבקש לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; ב"ש (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל).

המבקש נהג ברכב בהיותו בלתי מורשה, עבירה המצויה ברף הגבוה של עבירות התעבורה, וככזו מעידה על מסוכנותו לשלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך. מגיליון ההרשעות עולה כי אין זו ההזדמנות הראשונה בה נוהג המבקש ללא רישיון נהיגה, הגם שלא הוציא רישיון נהיגה, דבר המקים חשש להישנות המעשה. המבקש נתפס נוהג ללא רישיון נהיגה מעולם, כחמישה חודשים לאחר שנתפס מבצע לכאורה עבירה דומה.

החלטת בית המשפט מיום 12.11.17, במסגרתה שוחרר המבקש לתנאי מעצר בית מלא, מאזנת בין האינטרס של המבקש ונסיבותיו לבין האינטרס הציבורי שבבסיסו ההגנה על ביטחון הציבור ממסוכנות המבקש ומועדו.

בענייננו, לא הובאו בפני נסיבות חדשות או עובדות חדשות שיש בהם לשנות את האיזון שבין האינטרס הציבורי לבין חירותו של המבקש בעניין זה.

לצד זה עברו הפלילי של המבקש, מכביד מאוד, וכולל עבירות פליליות חמורות בגין ריצה שני מאסרים בפועל.

טענת הסנגור כי הפיקוח מכביד על פרנסתו של אביו של המבקש, אין בה כדי לאפשר יציאתו של המבקש לעבודה, בנסיבות שפרטתי. ככל שקיים קושי בפיקוח, היה על הסנגור להציע מפקח אחר והדבר לא נעשה.

באשר לזמן שחלף ממתן ההחלטה ועד היום, הפסיקה קבעה כי המונח "זמן ניכר" הוא גמיש ויש לפרשו על רקע איזון שעל בית המשפט לערוך בין האינטרס הציבורי כי המבקש ימשיך לשהות בתנאים שנקבעו בהחלטת השחרור ובין הפגיעה הנגרמת למבקש כתוצאה מכך.

לעניין זה יש לשקול את חומרת העבירות המיוחסות למבקש, את מידת המסוכנות שלו, את עמידתו בתנאי שחרורו ואת נסיבותיו האישיות, הכלכליות והמשפחתיות (ראה בש"פ 6286/06 **פלוני** נ' **מ"י**). במסגרת האיזון האמור יש לתת את הדעת למטרה שלשמה מבוקש לשנות מתנאי השחרור. בקשה לצאת לעבודה לצורך פרנסה מצדיקה, ככלל, הענות מצד בית המשפט ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט ובכפוף לתנאים שיאיינו את המסוכנות הצפויה מן המבקש (ראה בש"פ 1393/07 **אלחנטי** נ' **מ"י** וכן בש"פ 6845/07 **קוסטריקין** נ' **מ"י**).

בנסיבות עסקינות, נוכח המסוכנות הנשקפת מהמבקש, פרק הזמן שחלף אין בו כדי לשנות מהחלטתי הקודמת ובוודאי שלא לביטול מלא של מעצר הבית.

לעניין טענתו של ב"כ המבקש כי המבקש נדרש לפרנס את משפחתו, כאמור, ההיענות משיקול תיעשה ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי.

בעניינינו, נוכח המסוכנות הנשקפת מהמבקש, נוכח עברו התעבורתי ונוכח עברו הפלילי המכביד, לא מצאתי להיענות לבקשה בשלב זה.

בנוסף, מעיון בתיק העיקרי עולה כי זה קבוע ליום 6.5.18, לטיעונים לעונש, ומכאן שהתיק קרוב לסיומו.

יוער כי ככל שהמבקש היה מציין בפני שעות וימים מסוימים, היה מקום להיענות לבקשה, אך דבר זה לא צוין בפני, ובשלב זה איני סבורה כי יש מקום לביטול מעצר הבית באופן מלא.

נוכח האמור לעיל, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

המזכירות תחזיר את תיק החקירה למשיבה.

5129371

54678313 זכות ערר בחוק.

המזכירות תמציא העתק מהחלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשע"ח, 12 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.